

Asia: VN/6434/2019

Luonnos hallituksen esitykseksi laiksi energian alkuperätakuista

Lausunnonantajan lausunto

Voitte kirjoittaa lausuntonne alla olevaan tekstikenttään

Bioenergia ry esittää seuraavat näkemykset alkuperätakuiden järjestämisestä Suomessa:

Alkuperätakuu tulee nähdä erillisenä tietona energialähteen ominaisuuksista. Siihen ei tulisi automaattisesti linkittää muita energiapoliittisia päätöksiä, kuten verotuksellisia ominaisuuksia. Siksi alkuperätakuun käyttöönoton biokaasulle ei tulisi vaikuttaa biokaasun verotukseen, mitä myös esityksen valmisteluun liittyvä selvitys painotti.

Suhtaudumme esitykseen kolmesta eri alkuperärekisteristä ja rekisterinpitäjistä varauksellisesti. Vaikka on historialliset syyt siihen, että sähkön ja kaasun rekisterit ovat erikseen, tulisi vakavasti harkita kaikkien rekistereiden yhdistämistä. Yksi vahva peruste tälle on se, että erillisten rekistereiden ylläpito lisää järjestelmän ylläpidon kokonaiskustannusta. Toinen keskeinen huolenaihe on, että eriytetystä rekisterinpidosta johtuen sama energiantuottaja voi joutua pahimmillaan asioimaan kahden tai kaikkien rekisteiden kanssa. Tällainen tilanne voisi syntyä esimerkiksi silloin, kun chp-laitos haluaa alkuperätakuun sekä sähkölle että lämmölle-/kylmälle. Äärimmäisessä tilanteessa biokaasulaitos, joka myy biometaania verkkoon ja tuottaa biokaasulla myös lämpöä/kylmää sekä sähköä chp-laitoksessa. Uusiutuvan vedyn tuotannon lisääntyessä vastaava monirekisteröinti oletettavasti myös lisääntyy.

Kiinnitämme huomiota 2§ osalta (alakohdat 5 ja 6) kaasumaisen energian määritelmiin. Näillä määritelmillä ja perusteluosan tekstillä ei ole yksiselitteistä, että määritelmien ja alkuperätakuun piiriin kuuluisivat synteettisesti tuotettu, mutta bioperäinen (biomassan poltosta, kaasutuksesta tai mikrobeista peräisin oleva) metaani, joka on valmistettu uusiutuvan vedyn avulla.

Kaasun alkuperätakuun osoittamista ei 8§ mukaan tarvitse varmentaa, mikäli ”...kaasu käytetään samalla kiinteistöllä tai sitä vastaavalla kiinteistöryhmällä, jolla kaasu on tuotettu, ja kyseiselle kaasulle ei ole haettu alkuperätakuita.” Kiinteistöryhmä on määritelmänä epäselvä ja aiheuttaa erityisesti kysymyksen, että koskeeko poikkeus esimerkiksi teollisuusalueita tai yritysten muodostamia teollisia symbiooseja?

Kannatamme sitä, että 8 §:ssä säädettäisiin poikkeuksista varmennusveloitteeseen tietyissä tilanteissa. Esitämme, että nykyistä varmentamisvelvollisuudesta poikkeusta laajennettaisiin koskemaan kaikkia tapauksia, missä biokaasun tuotannon ja käytön välillä on selkeä pysyvä yhteys. Tämä voisi toteutua esimerkiksi silloin, kun biokaasu kuljetetaan sopimusperusteisesti kaasukonteissa vakioidusti tietyltä biokaasulaitokselta tiettyyn 100 %:n biokaasun käyttökohteeseen, kuten jakeluasemalle. Tämä on mielestämme perusteltua hallinnollinen taakan minimoiseksi, toimijoiden tasapuolisen kohtelun takaamiseksi sekä myös riskiperusteisen harkinnan mukaista.

Alkuperätakuusta energiantuottajille syntyvät kustannukset tulee myös pitää tasavertaisina riippumatta mistä energiamuodosta on kyse. Onkin syytä selventää perusteluosassa, että Energiaviraston maksut lämmön ja kylmän rekisterinpitäjänä tulee hinnoitella palvelumaksut samalle tasolle kuin sähkön ja kaasun osalta, kun 24 §:ssä mainitaan vain sähkö ja kaasu.

Kustannuksien osalta on huomionarvoista, että vaikutusarvioinnissa hyvin samankaltaisten rekisterijärjestelmien hankinta ja ylläpitokulut ovat hyvin eri suuruisia (kohta 4.2.2 perusteluosassa). Olisiko myös perustamis- ja ylläpitokustannuksiin saatavissa säästöjä yhteisellä rekisterillä?

Hallinnollinen taakka tulee pitää mahdollisimman alhaisena ja siksi kannatamme kevennettyjä todentamisjärjestelyitä pienille toimijoille, koskien 13§ ja 24§. Esitämme myös, että yrityksen ainetasetta tai kestävyysjärjestelmää voitaisiin käyttää todennettaessa biokaasun alkuperää.

Lisätiedot: Hannes Tuohiniitty hannes.tuohiniitty@bioenergia.fi / +358 40 1948628

Ystävällisin terveisin,

Bioenergia ry

Harri Laurikka

Toimitusjohtaja

Laurikka Harri
Bioenergia ry